

своитѣ мисли и чувства. По този начинъ той ще регулира и желанията си.

Като говорите за справедливостъ и несправедливостъ, вие трѣбва да разбирате дълбоката причина на нѣщата. Запримѣръ, нѣкой студентъ се явява на изпитъ и получава тройка на предмета, по който държи изпитъ. По-неже очаква по-горна бележка, той казва, че професорътъ е несправедливъ и възстава противъ него. Защо, преди да се произнесе за професора си, студентътъ не потърси причината въ себе си? Ако се прецени справедливо, той ще види, че професорътъ е правъ. Отъ друга страна, той ще види, че и природата е справедлива. Ако бѣше отворила сърдцето на професора, да тури по-висока бележка на студента, последниятъ щѣше да се отпусне и да не работи. Като знае характера на хората, природата избира специфични методи за възпитанието на всѣки човѣкъ. Тройката е подбудителна сила, която заставя човѣка да работи. Числото три е законъ на волята, която уравнивява силитѣ на ума и на сърдцето. За да не се смущава, студентътъ трѣбва да събере бележката, която професорътъ му писалъ, както и тази, която той очаквалъ, и да ги раздѣли на две. Професорътъ му писалъ тройка, той очаквалъ петорка. Значи, $3 + 5 = 8$; $8 : 2 = 4$. Студентътъ ще си пише четворка, и съ това въпросътъ ще се разреши. Когато има споръ, нѣщата трѣбва да се събератъ и